

Edvard, pápi Gerdu:

Óvinur gjørdist vinur

Hetta er seinni partur av tí, sum Edvard pápi Gerdu hevur niðurskrivað. Í fyrra partinum greiddi hann frá, tá ið hann í 1922 varð sendur niður á Ríkissjúkra-húsið, har tvær skrappar sjúkrasystur rendu hann í bað. Her verður hann kannaður av læknum

Á sanatorium

Saa var der en, som mente, han kunde høre noget i den venstre lungespids, altsaa tuberkulose, og saa raadede de mig til at tage hjem igen til Sanatoriet i Thorshavn, eller i hele taget behøvede jeg ikke sanatorium. Men jeg bad reservelægen Nielsen om at skaffe mig ind paa sanatorium hernede, efter som der var saa lidt i vejen med mig. Ja, han lovede det, og dagen efter kom han igen, og da sagde han til mig, at der var ikke plads paa nogen af sanatorierne i hvert fald i de første par maaneder, og det kunde tage seks maaneder, før der blev plads for mig. Jeg kunde ikke blive paa hospitalet, og jeg tog derfor ind i byen til min fætter Poul Mortensen, som samme aften kørte mig ud til Søllerød Sanatorium og fik skaffet mig ophold der faa dage efter. Da vi kørte ind igen med bilen, kørte han lige til Tivoli, hvor vi gik gennem hele haven og fik et flygtigt syn paa det hele. Der var meget at se, som nok morede mange tusinde den aften. Men jeg kunde ikke finde nogen fornøjelse i det. Jeg var altfor meget optaget af at tænke paa dem derhjemme, jeg maaske aldrig skulde se igen. Saa købte jeg et brevkort og skrev paa det inde i Tivoli og sendte hjem til min kære kone. Jeg rystede saa meget paa haanden, at jeg tror ikke, hun kunde læse, hvad der stod paa kortet. Da vi saa tog derfra, spiste vi til aften paa Industrikaféen en lækker aftensmad. Saa kørte vi hjem kl. 11. Vi sad saa og snakkede til kl. 12½ om natten. Min kusine Mathilda hos Daniel var der ogsaa. (Matilda kom aftur til Føroyar og hon spældi orgul í kirkjuni á Tvøroyri í nógv ár.) Det var hende, jeg kunde takke for, at jeg bestemte mig for at tage derud paa Søllerød sanatorium.

Oliver Effersøe hevði eini boð frá pápan til Edvard, tá ið hann lá á Søllerød Sanatorium

Ved halv et tiden lagde jeg mig til at sove paa en divan, og ved ½8 tiden vaagnede jeg op igen. Da jeg saa havde drukket the, gik jeg mig en tur langs ved Christianshavn og tilbage igen op at Langebro og op mod Raadhuspladsen. Det var en god spadseretur, der tog mine triste tanker fuldstændigt bort, saa at jeg glemte fuldstændigt, at jeg skulde paa sanatorium samme eftermiddag for maaske aldrig at komme derfra igen.

Óvinur gjørdist vinur

Ved 4 til 5 tiden tog vi derud med bilen. Jeg blev modtaget af baade lægen og oversygeplejersken (mamma Knudsen) og vist op paa værelset, som jeg skulde dele med en anden mand, men bare den første nat. Det gik meget godt. Alle viste sig meget venlige mod mig, ja, de var meget forekommende paa nær en ung mand fra København. Det var en millionærsøn, men ham fik jeg dog tæmmet efter en maanedes forløb paa forskellig maade. Et eksempel var en dag, han begyndte at gaa og puffe til mig. Saa tog jeg ham om haandleddene og bøjede ham saa meget bagover, at han var ved at falde om. Men saa blev han saa meget mere spydig med sine stiklerier. Men en dag vi stod alle ude paa trappen, saa kom hans fader med bil ud for at besøge ham. Da jeg saa, at han var saa gammel og havde langt hvidt skæg, som naaede langt ned paa brystet, saa kunde jeg

Tá ið Edvard fyrstu ferð fór til Danmarkar at fáa sær heilsubót var tað við Tjaldrinum hjá DFDS. Her liggur tað á Fuglafirði undir fyrra heimsbardaga

Tvøroyri. Myndin er úr myndasavninum hjá Gerdu

ikke lade være med at bemærke: “Man skulde næsten tro, det var Jerusalems skomager.” Den stakkels unge mand skiftede kulør i ansigtet af raseri. Han blev skiftevis rød og bleg. Men det hjalp, for om aftenen kom han til mig og gav mig haanden og spurgte, om vi skulle slutte fred. Saa var det i orden, og vi sluttede fred med hinanden. Efter den dag var han altid baade venlig og forekommende overfor mig. Vi fik tiden til at gaa med at spille krocket om dagen, naar vi havde godt vejr og fritid nok. Det blev gerne 1-1½ time om dagen. Om aftenen spillede vi gerne bridge eller whist, det var god underholdning. Tiden gik paa de

forskellige maader godt for mig, men længselen kunde jeg dog ikke blive fri for.

Effersøe kemur á vitjan

En dag, medens jeg var til lysbehandling, kom Doktor Petur Bogason ind til mig og sagde, at landstingsmand Oliver Effersøe (kendur sambandsmaður, ættaður av Tvøroyri) var kommen herud og vilde gerne snakke med mig. Jeg stod op, tog styrtebad, klædte mig paa og gik saa ind. Da jeg kom ind i dagligstuen kom han mig i møde. Vi hilste paa hinanden med et fast haandtryk. Jeg var meget forbauset over at faa besøg af ham. Men han gik

lige til sagen, og fortalte mig, at min fader havde skrevet til ham og bedt om at faa skaffet mig et ophold paa et af statens sanatorier. Han havde været paa Nationalforeningens (danska tuberklafelagið) kontor og indgivet en ansøgning lydende paa mit navn saa snart som muligt. Men da jeg sagde, at ifølge lægens mening behøvede jeg ikke mere end et par maaneders ophold til.... Her endar hesin partur av frásøgnini. Helst er Edvard farin heim aftur, men seinni kom hann aftur til Danmarkar til viðgerðar, sum hann eisini greiðir frá.

